Lietas Nr. 11300024913
Lietas arhīva Nr. K23-0023-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014. gada 7.aprīlī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa,

piedaloties prokurorei J.Tropai,

izskatot atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. C/** , personas kods /personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas, 260. panta trešās daļas un 262. panta otrās daļas,**

konstatēja

/pers. C/ tīši nodarīja tādus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai (smags miesas bojājums).

/pers. C/ 2011.gada 1.augustā ap plkst.20.30 , būdams alkohola ietekmē , atrodoties /adrese/, mājas pagalmā, strīda laikā, dusmu uzplūdā, apzinoties savu prettiesisko darbību sekas, tīši uzbruka /pers. D/ un ,turot ar roku viņa galvu, tīši iesita /pers. D/ vienu reizi ar ceļgalu pa seju. Kad /pers. D/ devās prom no mājas pagalma, /pers. C/ panāca viņu un , atrodoties pret mājas vārtiņiem, ne mazāk kā vienu reizi ar dūri iesita cietušajam pa galvu un viņš nokrita uz zemes. /pers. C/ noziedzīgo darbību rezultātā /pers. D/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai- slēgta galvas smadzeņu trauma ar asinsizplūdumu zem cietā smadzeņu apvalka labajā pusē un smadzeņu audos, deguna kaula lūzums.

Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125. panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. C/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē , bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kartībā nav iegūtas).

2013.gada 22.jūnijā ap plkst. 09.30 /pers. C/ vadīja automašīnu BMW , valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa ceļu Rēzekne-Jēkabpils virzienā uz Jēkabpili, būdams alkohola reibuma ietekmē (alkohola koncentrācija izelpā 0,88‰), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām , jo tās noteiktā kārtībā nav iegūtas.

Ar šādām darbībām izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā.

/pers. C/ , būdams persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, un tā rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums, un tas izdarīts alkohola ietekmē.

2013.gada 22.jūnijā ap plkst.09.30 /pers. C/ vadīja automašīnu BMW , valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa ceļu Rēzekne-Jēkabpils, virzienā uz Jēkabpili, būdams alkohola reibuma ietekmē (alkohola koncentrācija izelpā 0,88‰), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

Minētā ceļa 47. km, vadot automašīnu ar ātrumu ne mazāku kā 120 km/h, /pers. C/, pamanot ceļu satiksmei bīstamu šķērsli - no mazāk svarīga ceļa Madona - Varakļāni izbraucošo automašīnu Volvo ar valsts reģistrācijas numuruTL numurs,ko vadīja /pers. E/ , nesamazināja braukšanas ātrumu un neapstājās, bet gan turpināja virzību, iebraucot pretējā braukšanas joslā. Tur viņa vadītā automašīna sadūrās ar /pers. E/ vadīto automašīnu. Avārijas rezultātā automašīnas Volvo pasažieris /pers. F/ guva smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai- vēdera sasitums, tievās zarnas plīsums.

Ar minētajām darbībām /pers. C/ pārkāpa 2004.gada 29. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi"

3.punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi;

4.punktu - ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības;

10.punktu - ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus;

39.1.1. punktu - transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus;

39.4. punktu- transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību;

112.punktu - transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā);

113.punktu - ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc;

115.1.punktu - ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt vieglajiem automobiļiem- 90 km/h.

Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta trešajā daļā.

/pers. C/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas atzina pilnīgi , pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas, 260. panta trešās daļas – daļēji.

Apsūdzētā vaina, bez viņa paša liecībām , daļā par smagu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. D/ ir pierādīta ar tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumu , cietušā un liecinieku liecībām .

/pers. C/ liecināja, ka kopā ar /pers. G/ un /pers. H/ , pers. G pagalmā cepuši desas un dzeruši alu . /pers. D/ /pers. D/, /pers. K/ un /pers. L/, kuri bez atļaujas pacienājušies ar viņu alu. pers.G pa pagalmu skraidījis bērns, kurš negribējis piedzērušos redzēt , tādēļ pers D teicis, lai iet prom. Tā kā pienākušie negrasījušies doties prom, vienu reizi iesitis pers D ar ceļgalu pa seju. Tad gan visi pielekuši kājās un gājuši prom. Ejot prom,pers.Dkaut ko pateicis, tādēļ panācis viņu un vēl vienu reizi iesitis ar kreiso roku pa žokli, pēc kāpers. Dnokritis zemē. Nezinot, vaipers. Dlūpu pārsitis krītot, vai no sitiena. /pers. D/ nokritis, no sākuma viņu papurinājis, bet pers. D nereaģējis. Pēc minūtes viņu apsēdinājuši, tad pers. Dpaprasījis cigareti un pīpējis. Esot pazvanījis policistam /pers.L/ un teicis, ka /pers. D/ ir manāmi iereibis, vai nevar viņu aizvest mājās, bet saņēmis atteikumu. pers. H pazvanījis „ātrajiem". Atbraukuši arī pers. D vecāki un viņu aizveduši.

Apmēram pēc nedēļas dzirdējis, ka pers.D ir ievietots slimnīcā, bet apšaubot, ka tieši viņa sitienu dēļ cietušais nokļuvis slimnīcā. pers. D ļoti paticis iedzert un iespējams, ka viņš miesas bojājumus guvis citā dienā un veidā. Apsūdzībā norādīto sitienu skaitu atzīstot.

Tiesai nav pamats neticēt apsūdzētā liecībai par apstākļiem un veidu, kādos viņš iesitis cietušajam, jo notikušā izklāsts atbilst **pers. K**liecinātajam tiesas sēdē , kā arī /pers. K/ , /pers. H/ , /pers. N/ liecībām , kuras viņi snieguši pirmstiesas procesā.

Pats cietušais /pers. D/, liecinot par2011.gada augusta notikumu, atcerējās, ka pers. C viņam iesitis, bet pa kurieni iesitis un cik bijis sitienu, neatcerējās . Pēc sitieniem nokritis, zinot, ka atbraukuši mediķi. Vecāki viņu aizveduši mājās. Neatceroties, kādēļ /pers. C/ sitis.Vairāk neviens viņu pēc šī gadījuma nesitis un pats ārā no mājas negājis. Nekādu pretenziju pret /pers. C/ neesot.

Lietā netiek apšaubīts, ka 2011.gada 1. augustā Varakļānos starp /pers. C/ un /pers. D/ izraisījās konflikts, kura laikā /pers. C/ tīši vienu reizi ar ceļgalu iesita cietušajam pa seju un tad , kad /pers. D/ devās prom, izsakot apsūdzētajam adresētus apvainojumus un draudus, /pers. C/ viņu panāca un ne mazāk kā vienu reizi ar dūri iesita pa galvu, pēc kā cietušais nokrita zemē.

Nav arī strīda par /pers. D/ konstatēto miesas bojājumu smaguma pakāpi. No 2011.gada 23.septembra tiesu medicīnas ekspertīzes atzinuma nr. 108 redzams, ka /pers. D/ nodarīti *smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai- slēgta galvas smadzeņu trauma ar asinsizplūdumu zem cietā smadzeņu apvalka labajā pusē un smadzeņu audos, deguna kaula lūzums.*

Atzinumā minēts, ka cietušajam konstatētie miesas bojājumi radušies cietu un trulu priekšmetu iedarbības rezultātā un varēja rasties kā sitot ar rokām, tā sperot ar kājām. Tas atbilst arī tiesas izmeklēšanā noskaidrotajam, ka apsūdzētais vienu reizi iesitis ar ceļgalu un vienu reizi ar dūri pa galvu /pers. D/.

Apsūdzētais izteica versiju, ka /pers. D/ tik smagus miesas bojājumus ,iespējams, guvis citā vietā un veidā, jo pie ārsta griezies vairāk kā nedēļu pēc viņu savstarpējā konflikta. Pastāvot varbūtība, ka /pers. D/ pēc 2011.gada 1.augusta turpinājis lietot alkoholu un reibumā kritis vai kādā citā veidā guvis ekspertīzē konstatētos miesas bojājumus.

Cietušā māte /pers. O/ kategoriski noliedza, ka dēls pēc 1.augusta līdz laikam, kad nogādāts Rēzeknes slimnīcā, būtu guvis vēl kādus citus miesas bojājumus bez tiem, ko nodarījis apsūdzētais. Dēls visu laiku atradies mājās nekur negājis un arī nekritis.

Kad ar vīru aizbrukuši pēc pers. D, tur jau bijusi „ātrā palīdzība". Dēls gulējis zālītē, slapjš. Pēc tam uzzinājusi, ka viņš ticis apliets ar ūdeni, jo bijis bezsamaņā. Mediķi teikuši , lai nākošajā dienā pers. D iet pie ģimenes ārsta. Ar dēlu nevarējusi sarunāties, jo viņš neko neatbildējis. Palikusi pie viņa pa nakti. Nekādu redzamu zilumu dēlam nebijis. Nākošajā dienā pers. D ieslēgusi dzīvoklī. Parunājusi ar mediķiem, nopirkusi zāles. Dēlam likusi kompreses, devusi zāles, bet labāk nepalicis. Pēc dažām dienām pasaukusi dakteri pers.P, kurš teicis, ka nekavējoties pers. D jāved uz Rēzekni pie ārstiem.

Dēls vēlāk teicis, ka bijis strīds ar pers. C, bet sīkāk neko neteica. Viņš teica, ka neatceras, par ko bija strīds. Tagad dēlam esot trešās grupas invaliditāte

Liecinieks/pers. P/ pers. Papliecināja, ka pers. C māte pazvanījusi un izstāstījusi, ka apmēram pirms nedēļas piekauts viņas dēls , kurš tagad slikti jūtoties, vai nevarot aizbraukt un apskatīt viņu. Aizbraucot pie pers. D, konstatējis, ka viena acs zīlīte viņam bijusi paplašināta . Pēc neiroloģiskās simptomātikas sapratis , ka ir vai nu asins izplūdums zem smadzeņu apvalka, vai plīsis

asinsvads vienā smadzeņu puslodē. Mātei uzreiz ieteicis nekavējoties saukt neatliekamo medicīnisko palīdzību. Parasti, ja plīstot sīkāks asinsvads, tad jāskatās, kur tas plīsis. Ja tas bijis dziļāk smadzenēs, tad simptomi parādoties ātrāk, bet, ja starp smadzenēm un smadzeņu apvalkiem, tad asinis lēnām krājas un simptomātika parādās tikai kad sāk spiest noteikts asiņu daudzums uz smadzenēm. Pirmajās dienās neiroloģiskā simptomātika varot neparādīties, ja lietots alkohols, kas atūdeņo organismu. pers. D pats teicis, ka bijis lietojis alkoholu. Cietušajam , pašam krītot pret kādu priekšmetu vai virsmu, būtu puni, pāršķelta āda, pušumi, bet šajā gadījumā nekā tāda nebijis.

Izvērtējot tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītos pierādījumus , tiesa secina , ka netika gūti fakti , kas varētu liecināt, ka /pers. D/ miesas bojājumus guvis citos apstākļos nekā minēts apsūdzībā. Tiesas vērtējumā apsūdzētais izvēlējies šādu aizstāvības versiju, lai, viņaprāt, mazinātu savu vainu notikušajā.

Tādejādi tiesa atzīst, ka /pers. C/ tīši nodarīja smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai un viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas. Noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir materiāls un nodarījums ir pabeigts ar smago miesas bojājumu nodarīšanas brīdi. No subjektīvās puses /pers. C/ darbības raksturo netiešs nodoms, jo , tīši sitot cietušajam pa galvu , apsūdzētais ir apzināti pieļāvis smago seku iestāšanos, taču viņa nodoms bijis nekonkretizēts.

/pers. C/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešā daļas un 262.panta otrās daļas**nbsp;nbsp;** pierādīta ar ceļu satiksmes negadījuma vietā veikto apskati , tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumiem , liecinieku liecībām , kā arī ar pārējiem kriminālprocesā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Lietā nav strīda par ceļu satiksmes negadījuma laiku , vietu , cietušajam /pers. F/ radītajiem miesas bojājumiem un to smaguma pakāpi, kā arī par faktu, ka apsūdzētais automašīnu vadījis bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atrodoties alkohola ietekmē.

/pers. C/ atzina, ka pagājušā gada 22. jūnijā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadījis automašīnu.Tajā dienā alkoholu nelietojis, taču dzēris iepriekšējā vakarā . Braucis, jo izpalīdzējis draugam , kuru vajadzējis aizvest uz Nagļiem. Atpakaļ braucot, notikusi avārija.

No notikuma vietā veiktās apskates protokola un tam pievienotās fototabulas redzams, ka ceļu satiksmes negadījums noticis 2013.gada 22.jūnijā ap plkst. 09. 30 ceļa Rēzekne - Jēkabpils 47.km , krustojumā ar ceļu Madona – Varakļāni (lietas 76., 74.-80.lapa).

No lietas 118.lapā esošā tiesu medicīnas eksperta atzinuma Nr.84 redzams, ka 22.jūnijā plkst.12.45 , iestājoties stacionārā , /pers. C/ konstatēts alkohola apreibums 0,88 promiles. Savukārt CSDD izziņa apliecina , ka /pers. C/ nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (lietas 83. lapa).

/pers. F/ nodarīto miesas bojājumu smaguma pakāpi apstiprina 2013. gada 12.jūlija tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums Nr. 60 (lietas101.lapa).

Liecinot par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, /pers. C/ uzskatīja, ka negadījums noticis tādēļ, ka otra automašīna nedevusi viņam ceļu. Domājot, ka bijis pietiekoši liels attālums, lai vadītājs ar stāžu varētu saprast un izrēķināt, vai var paspēt šķērsot brauktuvi . Mēģinājis automašīnu apbraukt, iebraucot pretējā braukšanas joslā. Nevarot apgalvot, ka pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, jo spidometrā neskatījies.

Cietušais /pers. F/ savās liecībās apstiprināja tikai to, ka braucis kā pasažieris /pers. E/ vadītajā automašīnā. Sēdējis blakus šoferim. Piebraucot krustojumam, manījis tuvojamies automašīnu no labās puses, to palaiduši garām, bet tālāko neatceroties.

Lai gan /pers. C/ noliedza, ka viņa vadītā automašīna būtu ievērojami pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu , tiesai nav pamats apšaubīt 2013.gada 1.novembrī autotehniskās ekspertīzes atzinumā Nr 13.- 1476 konstatēto, ka automobiļa BMW braukšanas ātrums pirms sadursmes bija 120 km /h. To , ka automašīna braukusi ar lielu ātrumu apstiprina , arī /pers. S/ un /pers. T/ liecinātais.

/pers. S/ liecināja, ka /pers. E/ vadītajā automašīnā sēdējis aizmugurē. Piebraukuši pie ceļa Rēzekne – Jēkabpils krustojuma, kur pa labi aiziet ceļš uz Jēkabpili, pa kreisi – uz Varakļāniem. Gandrīz jau apstājušies, kad no Varakļānu puses braukusi gaiša vieglā automašīna, ko pers.Epalaidis garām. Paskatījies pa kreisi, kur ir slaids līkums, un ieraudzījis, ka tālumā brauc tumša mašīna. Redzējis, ka tā strauji tuvojas krustojumam. pers. E kaut ko kliedzis, neatceroties tikai ko. Tad pēkšņi bijis trieciens un notikusi sadursme. Tajā brīdī jau bijuši praktiski izbraukuši uz galvenā ceļa. Kad izkāpuši no mašīnas, BMW šoferis arī bijis izkāpis no mašīnas, kaut kam zvanījis un teicis, ka viņš nav palaists garām. Uzskatot, ka sadursme notikusi, jo otra mašīna braukusi pārāk lielā ātrumā.

Līdzīgi liecināja arī /pers. T/ . Pie krustojuma šoferis piebremzējis un apstājies, jo palaidis garām baltu automašīnu. Kad uzsākuši braukšanu, no kreisās puses tālu bijusi mašīna, kas milzīgā ātrumā pietuvojusies. Vīrs tikai iekliedzies un tad bijis trieciens. Vai otrai mašīnai bijušas ieslēgtas gaismas, neatceroties, jo bijusi saule, bet tā netraucējusi.

Automašīnas Volvo vadītājs /pers. E/ liecināja, ka , piebraucot pie krustojuma Rēzekne – Jēkabpils, viņam bijis jāveic pagrieziens pa kreisi, uzbraucot uz galvenā ceļa. Sadursme notikusi, kad bijis pagriezies savā braukšanas joslā. Redzot, ka ir bīstama situācija, automašīnu virzījis ļoti lēni uz labo pusi savā braukšanas joslā. Tā daļēji bijusi nobraukusi jau uz ceļa nomales. Otra automašīna braukusi no Varakļānu puses. Pilnībā apstājies pirms krustojuma, jo palaidis garām divas citas braucošās automašīnas. Otra automašīna atradusies 200 metru attālumā no krustojuma. Tas bijis brīdis, kad iebraucis krustojumā pārliecībā, ka nevar būt traucēklis nevienam transporta līdzeklim . Kad jau ar pirmo pārnesumu pagriezies savā braukšanas virzienā, ieraudzījis , ka lielā ātrumā 50 metru attālumā tuvojas automašīna, kas zaudējusi vadāmību. Bijis manāms, ka tā nav iztaisnojama, ka grūti paredzēt tālākās kustības trajektoriju. Tā situācija varējusi būt radusies lielā ātruma dēļ. Atradies jau savā joslā uz nomales, kad notikusi sadursme.

Ceļa pārredzamību nekas netraucējis. No kreisās puses gan bijusi saule, bet ceļu ļoti labi pārskatījis. Uzsākot manevru, licies, ka ir pilnīgi drošs attālums līdz otrai mašīnai. Pēc sadursmes piegājis pie otras automašīnas , tās vadītājs sēdējis pie automašīnas

uz uzbēruma. Nepiekrītot apsūdzētā apgalvojumam , ka esot viņam teicis- neredzējis mašīnu, jo prāts aptumšojies. Neteicis ne vārda arī par sauli . Prasījis BMW vadītājam , kāpēc nebijušas ieslēgtas gaismas, kas labāk ļautu novērtēt attālumu.

/pers. Z/ liecināja, ka , braucot no Rīgas uz Rēzekni, ieraudzījis uz ceļa lielus putekļus. Kad piebraucis, viena automašīna bijusi uz ceļa pa vidu krustojumā, otra grāvī. Piedāvājis palīdzību. Palīdzējis vadītājam no BMW. Volvo vadītājs atteicies no palīdzības. Izrāvis atslēgu no BMW mašīnas aizdedzes, izsaucis mediķus , policiju . BMW vadītājs teicis, ka braucis pa taisnu ceļu, Volvo vadītājs viņu nepalaidis garām. Vizuāli izskatījies, ka ir bijis. BMW vadītajam prasījis, vai ir dzēris, uz ko viņš atbildējis, ka - nē, bet teicis, ka ir problēmas ar tiesībām. Ar Volvo vadītāju neko daudz nerunājis, tikai viņš teicis, ka saule spīdējusi acīs, pēc tam aizgājis maliņā sēdēt. Sagaidījis mediķus un aizbraucis prom. Policiju nesagaidījis. Ceļa posms bijis labi pārredzams, laiks saulains.

Izvērtējot tiesas sēdē uzklausīto personu liecības, tiesa atzīst , ka tās atbilst arī 2013.gada 1.novembrī tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumā norādītajam , ka automobiļa BMW braukšanas ātrums pirms sadursmes bijis 120km/h, savukārt, automobiļa Volvo braukšanas ātrums bijis 15km/h.

Bez tam, ekspertīzē secināts , ka negadījums noticis pēc šāda mehānisma: automobiļa Volvo vadītājs, iebraucis krustojumā no mazāk svarīga ceļa, nedodot ceļu pa galveno ceļu braucošajam automobilim BMW. Lai izvairītos no sadursmes, automobiļa BMW vadītājs pirms sadursmes ir veicis kustības virziena maiņas manevru pa kreisi. Automobiļa Volvo vadītājam, dodot ceļu automobiļa BMW vadītājam, kuram bija braukšanas priekšrocības, būtu bijusi tehniska iespēja neizraisīt automobiļu sadursmi. Automobiļa BMW vadītājam, braucot ar atļauto braukšanas ātrumu 90km/h, būtu bijusi tehniska iespēja novērst automobiļu sadursmi.

Automobiļa Volvo vadītājam, kurš brauca pa mazāk svarīgu ceļu, bija jādod ceļš transportlīdzekļu vadītājiem, kuri tuvojas krustojumam pa galveno ceļu. Automobiļa BMW vadītājam bija jāizvēlas braukšanas ātrums, kas nepārsniedz atļauto braukšanas ātrumu 90km/h.

Tā kā kriminālprocess daļā pret /pers. E/ ir izbeigts (lietas 142.-143.lapa), tiesai nav pamats, vērtēt viņa iespējamos ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus.

Tiesa uzskata, ka attiecībā uz apsūdzēto /pers. C/ ir pierādīts, ka viņš bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, atrodoties alkoholisko dzērienu iespaidā , vadīja automašīnu un pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības , izraisot ceļu satiksmes negadījumu, kurā /pers. F/ tika nodarīti magimiesas bojājumi , bīstami dzīvībai . Ceļa satiksmes noteikumu neievērošana bija tiešā cēloniskā sakarā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un cietušā veselībai radītām sekām. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. C/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260. panta trešās daļas, 262.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 260. panta trešā daļa un 262. panta otrā daļa paredz kriminālatbildību par dažādiem un patstāvīgiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuru sastāvu veido atšķirīgas vainas formas, tāpēc tie kvalificējami atsevišķi.

Cietušis /pers. F/ lietā pieteicis kaitējuma kompensāciju Ls 125,50 apmērā, kas saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, konvertējot pēc kursa 1 EUR= 0, 702804 LVL, atbilst EUR 178,57.

Tiesas sēdē cietušais paskaidroja, ka šo summu veido viņa ārstēšanās izdevumi slimnīcā. Vainīgais neko neesot atlīdzinājis.

/pers. C/ kaitējuma kompensāciju atzina pilnībā. Tiesa pieteikumu atzīst par pamatotu un apmierināmu, jo tieši apsūdzētā prettiesiskās darbības rezultātā cietušajam radās ārstēšanās izdevumi, kas vērtējami kā materiāli zaudējumi . Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētais skaitās nesodīts, jo sodamība ir dzēsta (lietas 151.lapa). Varakļānu novada pašvaldības raksturojumā minēts, ka /pers. C/ uz ielas satopams reti.Ir plašs draugu loks (lietas 154.lapa).Pats paskaidroja, ka strādā celtniecības uzņēmumā /Nosaukums C/, kur veicot dažādus remontdarbus, liekot bruģi un veicot citus darbus. Vidēji mēnesī nopelnot ap EUR 500. Apgādībā esot meita.

Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, atbilstoši Krimināllikuma 7. panta ceturtajai daļai klasificējams kā smags noziegums, izdarīts tīši. Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, atbilstoši Krimināllikuma 7. panta ceturtajai daļai klasificējams kā smags noziegums, izdarīts aiz neuzmanības. Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziegums un atzīstams par izdarītu tīši.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus , kas minēti Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā , tiesa nekonstatē. Atbilstoši minētās likuma normas otrai daļai , attiecībā par Krimināllikuma 262.otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tiesa par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, attiecībā par nodarījumu , kas veikts 2011.gada 1.augustā , par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams noziedzīga nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā „ , kas stājās spēkā 2013.gada 1. aprīlī pārejas noteikumu 4.punktam, personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma 125.panta pirmāsdaļas soda sankcijā (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz desmit gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.Krimināllikuma 125.panta pirmāsdaļas soda sankcijā (redakcijā pēc 2013.gada 1.aprīļa) paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz septiņiem gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz

trim gadiem vai bez tās.

Krimināllikuma 260. panta trešās daļas sankcija neparedz alternatīvus sodus , kā vienīgo pamatsoda veidu nosakot brīvības atņemšanu. Savukārt par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā izdarīto mazāk smago noziegumu likumdevējs paredzējis iespēju piemērot gan naudas sodu, gan piespiedu darbu, gan īslaicīgas brīvības atņemšanas, gan brīvības atņemšanas sodu.Līdz ar to, par Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā un 260.panta trešajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanu, /pers. C/ sodāms ar brīvības atņemšanas sodu.

Apsūdzības uzturētāja lūdza /pers. C/ piemērot nosacītu notiesāšanu.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008. gada 1. jūlija kopsapulces lēmumā, kas izriet no sodu piemērošanas prakses un 2008. gada 25. aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, teikts sekojošais: „Lemjot par vainīgajiem piespriežamā kriminālsoda veidu un mēru, par iespēju notiesāt personu nosacīti (...) tiesām jāievēro kriminālsoda mērķi. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētā krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu; noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu; aizsargās sabiedrisko drošību; atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas; sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Lemjot par nosacītas notiesāšanas piemērošanu vai vieglāka soda noteikšanu nekā likumā paredzētais, tiesām jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgu nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.).

Ievērojot to, ka /pers. C/ ir nesodīts, strādā, no dzīves vietas nav ziņu, kas viņa personību raksturotu negatīvi, tiesa uzskata, ka iespējams piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus. Tika gūta pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Pēc tiesas ieskata, ņemot vērā nosacītas notiesāšanas būtību, proti, saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta desmito daļu, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais brīvības atņemšanas sods ir izpildāms reāli, konkrētajā gadījumā pārbaudes laika noteikšana būs audzinošāks sods par reālas brīvības atņemšanas sodu. Nosacīta soda piemērošana būs krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums, samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītajām sekām un taisnīgs attiecībā pret cietušiem.

Krimināllikuma 46.pants noteic, ka brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem. Tiesa uzskata, ka par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētajam nav nepieciešams piemērot sodu, kas saistīts ar brīvības atņemšanu.

Izvērtējot /pers. C/ mantisko stāvokli , nav lietderīgi piemērot naudas sodu, jo apsūdzētajam ir nelieli ienākumi , bez tam viņam jāapgādā bērns.

Apsūdzētais ir darba spējīgs un tiesa uzskata, ka viņš ir sodāms ar piespiedu darbu. Piemērojot šādu sodu, tiesas ieskatā , tiks sasniegts kriminālsoda piemērošanas mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā .

Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un 262.panta otrās daļas sankcijas kā obligātu paredz arī papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu.

Attiecībā uz attiecīgo Krimināllikuma pantu sankcijās minēto daļējo mantas konfiskāciju, kas būtu vēršama uz transportlīdzekli, tā nav piemērojama, jo, kā tika noskaidrots tiesas izmeklēšanas laikā, automašīna tikusi stipri bojāta , līdz ar to kļuvusi mazvērtīga.

Apsūdzētais izdarījis trīs noziedzīgus nodarījumus, tādēļ galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības Krimināllikuma 50. pantā noteiktajā kārtībā.

Tā kā ar šo spriedumu /pers. C/ kā pamatsods tiek piemērots gan nosacīts brīvības atņemšanas sods, gan piespiedu darbs, atbilstoši Krimināllikuma 52.panta otrajai prim daļai, sodi izpildāmi patstāvīgi.

Krimināllietas materiāliem ir pievienots čeks par ceļa izdevumu EUR 40,14 apmaksu lieciniekam /pers. Z/ . Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktu, summas, ko izmaksā lieciniekiem, cietušajiem, ekspertiem, lai segtu ceļa izdevumus, kas saistīti ar ierašanos procesuālās darbības izdarīšanai, vērtējami kā procesuālie izdevumi, kas radušies kriminālprocesā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, procesuālie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā.

Procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2. punktu ir piedzenami tikai tajā gadījumā, ja tie netiks labprātīgi atlīdzināti 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Kriminālprocesa likuma 240. pants nosaka galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem. No lietas 130, 131.lapā esošiem lēmumiem redzams, ka automašīna BMW 325, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, atdota īpašniekam /pers. C/ , automašīna Volvo V70 , ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, atdota /pers. E/. Līdz ar to šis jautājums tiesai vairs nav lemjams.

Pirmstiesas procesā /pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts, atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529., 530.panta,

tiesa nosprieda

/pers. C/

atzīt par vainīgu smaga nozieguma, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, nepiemērojot policijas kontroli;

atzīt par vainīgu smaga nozieguma, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem un , atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem , nekonfiscējot mantu;

atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām , atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem , nekonfiscējot mantu.

Piemērot Krimināllikuma 55.pantu un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trim) gadiem un 3 (trim) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu daļēji saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem un 2 (diviem) mēnešiem nosacīti , nosakot pārbaudes laiku uz 3 (trim) gadiem un 3 (trim) mēnešiem, un piespiedu darbu 120 (viens simts divdesmit stundām), atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem, nekonfiscējot mantu.

Nosacītā soda izpildes pārraudzību un piespiedu darba izpildi uzdot kontrolēt Valsts probācijas dienesta Madonas teritoriālajai struktūrvienībai.

Apmierināt cietušā /pers. F/ kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. C/ viņam par labu EUR 178,57(viens simts septiņdesmit astoņus *euro* un 57 centus).

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 40,14 *(* četrdesmit *euro* un 14 centus).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksāšanu noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās .

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2014.gada 17.aprīļa, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Madonas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa